

možje starejše dobe, kakor Trubar, Dalmatin in drugi, kateri so veliko pomagali našej književnosti s prestavo in pisavo, ter naše dede poučevali. Naše stoletje pa ima že več slavnih mož, kateri so delavni na slovstvenem polju ali pa se potegujejo na političnem bojišču za mili naš narod in če bi teh ne bilo, davno bi že propali; to nam pričajo stare listine, saj je več imenitnih mest sedaj čisto nemških, ki so bila svoje dni slovenska in pozidana od Slovenov. Naš kmet se drži v obče prav krepko in ga skorej ni, ki bi vlekel z nemškutarijo. Vendar pa se meni dozdeva, da smo še vse premlačni ali pa se overamo sami med seboj v napredovanji, ker ne poznamo edinosti. Vsak trdi svojo in če mu ne obvelja, pa se jezi in se odtegne delu. To ni prav. Skrajni čas je, da se iz spanja popolnem vzdramimo ter v bratski ljubavi, zložno delujemo tudi mi po občinah in tudi v družbinskem življenji. Vsakemu svoje, vse pa vsem! Tako ne propademo, ne mi, ne zanamci naši. V to pomozimo nam Bože mili!

Iz Ljutomera. (Požar.) Na velikonočni ponedeljek med rano pridigo je nastal v Ljutomeru požar, ki bi lahko veliko nesrečo povzročil. Ljudje v cerkvi so skoz odprta vrata opazili gosti dim, in zdelo se je, kakor da bi bil požar nastal v sredi trga, zato je nekdo zaklical „gori!“, na to pa je nastal po cerkvi strašen nemir in med ženskami krik. Vse je drlo iz natlačene cerkve proti vratom. K sreči je bilo vseh pet vrat odprtih in g. župnik so na prižnici stoječ glasno klicali: „po času“, „mirni bodite“, „ne tlačite se pri vratih“. Tako so vsi ljudje srečno iz cerkve prišli, zunaj pa so se hitro prepričali, da je bil klic o požaru pre nagljen, kajti vnel se je bil le škedenj gosp. D. Farkaša za trgovom, od koder bi se sicer lahko požar po celem trgu razširil, ko bi bil pihal močen veter, kakor prejšnje dni. Hvala Bogu, da je bilo vreme jako tiho in mirno, tako so lahko požar hitro pogasili, zgorel je samo škedenj in v njem shranjena slama. Kako je požar nastal, ni znano.

Iz Precetincec pri Malej nedelji. (Spomladnje delo in veselje.) Jarne na vole, brano na dan! Te besede so sedaj pravo geslo našega kmetiča. Poglejmo na polje, kjer je živahno gibanje; tukaj pridno navažujejo gnoj, in sejejo oves. Zopet drugi pripravljajo zemljo za druge pomladanske sadeže; posebno pa po vinogradih kar delavcev mrgoli, od koder se slišijo in doné prijetne pesmi na uho; vmes pa se tudi sliši, kakor je uže navada, marsikatera zarobljena govoricca, kam bolje, da bi je ne bilo z jezika! H koncu še omenim eno. Veselo smo praznovali velikonočne praznike, zlasti ker je bilo vreme ugodno, so kresovi goreli, možnarji gremeli in vesele pesmi so se razlegale. Kdo bo tajil, da se pri takovih družbah potrti človeški duh raz-

vedri in okrepeča, da za čas pozabi svoje tlače — če skrbi! Vendar pa nam je to nedolžno veselje v ponedeljek zvečer neki bori človeče s svojim neprijetnim glasom in ravsom končal. Kdo je bil pa ta bore človeče, in zakaj je tako razgrajal, to naj pokrijem s plačem krščanske ljubezni. Vi pa, dragi do sedaj pošteni fantje, ostanite še oposlej taki. Gotovo se ne bote kesali pozneje dni.

Sv. Lenart v slov. gor. (Okr. hranilnica.) Okrajna hranilnica ima sledeče ravnateljstvo: Predsednik upraviteljstva in ravnateljstva g. Peter Mesarec, njegov namestnik v upraviteljstvu in ud ravnateljstva g. Matija Rola, predsednik pisarne in namestnik predsednikov v ravnateljstvu g. Dr. Lešnik; dugi udje ravnateljstva pa so g. Fekonja Franc, vel. posestnik v Trotkovi, g. Frasn Anton, vel. posestnik v Zg. Voličini, g. Kukovec Fric, vel. posestnik v Žicah in Pečovnik Karl, vel. posestnik v Gočevi.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V ponedeljek so prišli drž. poslanci sopen na Dunaj ter jim bode rešiti drž. proračun za letošnje leto. Ni dvoma, da bode nekaterim gg. ministrom v tem iti „skozi šibe“, sreča za nje, da so te le — besede. Največ govoričenja pa bode vsekako pri obravnavanju proračuna ministra za uk in bogočastje. Tam pride tudi v obravnavo troje načrtov nove postave gledé ljudskih šol. Gotovo je, da jih izroči drž. zbor šolskemu odseku v pretresovanje, ali pa in koliko kateri obvelja na zadnje, to je še celó negotovo. — V zavodu za gluho-neme otroke v Gradcu je poleg 79 otrok, čijih stariši so Nemci, samo 14 slov. otrok, torej je razmerje 6 proti 1. — V Gornjem Bolcu se je kat.-polit. društvo izreklo zoper to, da se jemlje čedalje bolj pravica do lova kmetom, ter se prepušča le bolj gospódi. — Koroški dež. odbor prosi vlado, naj se ne tirja davek od „koritnjaka“ ali piva, ki si ga kmet kuha doma ter ga daje poslom in delalcem kot zdravo pijačo. Taka pijača je vsekako bolja, kakor žganje. — V spodnjem Dravberku si snujejo kmetje posojilnico; mi jim želimo, naj pride taka posojilnica v prave roke in tedaj jim bode velike koristi. — Minist. svetnik na Dunaji g. dr. Lorenz biva sedaj na Kranjskem ter pregleduje tamošnje kmetijske šole. — V Ljubljani so osepnice že toliko, kolikor ponehale, kajti zadnje dni ni nihče na njih zbolel, in je le 23 ljudi še bolnih na njih. Na živinskem sejmu je bilo zadnji ponedeljek v Ljubljano 926 glav živine. Pitana živina in pa konji so imeli precej cene in gredó največ doli v Italijo. — V sredo dne 11. aprila je bilo v Drežnici na Tolminjskem troje parov za „zlato poroko“ v cerkvi. To bode še pač redko kje drugje. — Konjska dirka

v Rojicah pri Gorici ni bila na velikonočni ponedeljek Bog zna, kako dobra. Niti konj, niti ljudi ni bilo veliko na njej. — Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trstu ima prihodnjo nedeljo svoj občni zbor v slov. čitalnici. Omenjamo pa to, ker je le ta podružnica prva in se kaže tudi najbolj gorečo. — V Ricmanih obhaja tamošnja romarska cerkev sv. Jožefa svojo stoletnico, odkar ima lastne dušne pastirje. — Kakor se sodi, pride cesarjevič Rudolf kot nadzornik c. kr. pehote poleti na Hrvaško in stopi tudi v novo Avstrijo, t. j. v Bosno in Ercegovino. — Na Ogorskem dela še vedno povodenj veliko škodo. Drž. poslanci v Budi so preпустиili „zaslužek enega dneva“ prebivalcem onih krajev, kjer je bilo posebno veliko škode. — Predsednik ogorske kurije ali najvišje sodnije je postal Ljud. Ozabo. Pravi se, da je kalvinske vere, sicer pa „dober Madjar“. Oboje je za to, da človek lahko verjame, saj je Tisza, prvi minister, na enakem glasu.

Vunanje države. Sv. Oče so določili, naj se poje letos zadnjo nedeljo meseca septembra v vsaki župniji slovesna črna meša za verne duše v vicah. Z njo so združeni popolni odpustki za nje in za tiste, ki bodo pri njej. Obravnave med rimskim stolom in ruskim carjem so bojda že blizu pri konci. Ta vest pa ni, da ji človek verjame. — Italija ima „davek na glavo“, to se pravi vsak človek, ki biva v „blaženem kraljestvu“, mora plačati za se in če še ne more tega sam, plača pa kdo drug za nj davek. Zavoljo tega davka pa se godé sedaj na večih krajih nemiri, ker se zdi ljudem davek krivičen. — General Boulanger je sedaj na vrhu ter ga hoče več volilnih okrajev za poslanca. Ministerstvo Floquet nima sreče ter ne mara nobena stranka za-nj. Tudi to, kar obeta, da bode storilo, ni poslancem nič kaj po volji, še celó to ne, da hoče ločiti cerkev od države. Tedaj že tudi to ne „vleče“ več! — V Irskem so novi neredi, ker prepoveduje anglijska vlada očitne shode. Ljudstvo trga siloma take prepovedi s sten. Kraljica, ki biva sedaj v Florenciji, misli iti od ondot v Berlin k svoji hčeri, cesarici Viktoriji. Kakor pa je podoba, ne boče nič iz zaroke princa Battenberškega s hčerjo nemške cesarice in torej brž kone izostane „stara mati“ ter ne pride v Berlin. — Knez Bismarck nima več trdnih tal pod seboj, cesar in še posebej cesarica ne mara biti le senca a tudi Bismarck se obotavlja dati moč iz roke, kakor jo je imel doslej. No mi ne mislimo, da odstopi železni kancelar, njegovo delo, zedinjenje Nemcev, še ni v zavetji in torej še tudi za nj ni čas, da odstopi. — V Poznanji je na večih krajih povodenj in se je nemška cesarica peljala tje, da tolaži uboge prebivalce. — Na Ruskem je sedaj bolj,

kakor le kedaj, glas po miru in če pride do vojske, bilo bi to zoper voljo cara. — V Bolgariji vrši se preiskava zoper majorja Popova, ki ga dolžó, da je izpraznil vojaško kaso za se in pravijo, da je mož te tatvine kriv, pa da je še več drugih častnikov z njim v zvezi. — Turčija nima prav volje za to, da sklene s Srbijo poštno zvezo, vendar pa se pogaja sedaj srbski poslanik Novakovič z njo, da se dožene čem prej je mogoče, taka pogodba. — V Skadru so bili tam Turki ubili necega duhovnika, jezuita, oblastnija ima sicer hudodelce v pesti, toda noče jih djati v kazen. Francoski in italijanski konsul tirjata kazen a Turki se jima grozijo, da še njiju ubijó, če ne dasta mirú. — V Atenah je bil nemir in ste si stranki, vladna in nasprotna, dokazovali z revolverji, katera da trdi pravo. — Na otoku Kreta je vsa podoba, da si bodo kmalu Turki in kristjani na novo v laséh. — Iz Abesinije gredó ital. vojaki domov, samo 9000 jih ostane še ob Rdečem morji. Poveljnik jim bode general Saletta, general San Marzano pa se vrne z večjim delom vojakov domov.

Za poduk in kratek čas.

Kovač Lojze.

(Narodna pripovedka iz Savinjske doline.)

Zapisal Leon Štorman.

Tisti čas, ko sta Kristus in sv. Peter po svetu hodila je živel v neki vasi eden kovač, Lojze po imenu. K njemu prideta enkrat ta dva sv. popotnika in ga vprašata če potrebuje kakega pomagáča.

Kovač zadovoljno sprejme obadva v delo; odkaže jima, kako in kaj imata začeti. Veselo se primeta Kristus in sv. Peter dela, pridno razbijata po nakovalu, da se je daleč okoli razlogalo; vse jima je šlo lepo, hitro izpod rok, vsako reč sta dobro razumela, bolje sta znala, kakor Lojze sam, čeravno je mojster.

Nekega dne pride po cesti mimo te kovačnice neka stara ženica in ko notri zagleda tako pridne delalce, vsede se na prag in ljubo se ji zdi gledati hitrost in ročnost kovačev.

„O, kako vas je veselo gledati, ker tako pridno delate!“ spregovori starka. „Tudi jaz sem rada delala, dokler sem mlada bila; pa zdaj — —“.

„Ali bi še rada mlada bila?“ jo vpraša Kristus.

„Bi, ko bi božja volja bila!“

To je Kristusu dopadlo, da je tako v božjo voljo vdana, da je svojo željo le božjej volji podvrгла. Zatorej jo prime in porine v žrjavico. Piha z mehóm, piha in čez malo trenutkov skoči iz žrjavice mlado brhko dekle.

Potem je minolo nekaj časa, Kristus in